

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkomandi einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Anti-demokrati

Í 14. September 16. mai, ger John Dalsgaard, blaðmaður, viðmerkingar til eina samrøðu í Sosialinum við Óla Breckmann, um sjónvarpsmálið. Hann er ein av politikarum okkara, ið hevur verið spurður um sína hugsan viðvíkjandi hesum. Hinir politikararnir hava verið Hilmar Kass, Pauli Ellefsen, Jóannes Dalsgaard og Finnboði Isaksen.

John heldur, at henda greinin er eitt dømi um, hvussu føroysk pressufólk lata seg tosa oyruni av sær.

Nógv skal ein hoyra aðrenn oyruni detta av, men tað er nú einaferð uppgávan hjá einum blaðfólki, sum biður annan siga frá sínum sjónarmiðum um eitt ávíst mál, at lurta og endurgeva tað sum sagt verður. Hóast eg havi arbeitt við slíkum í mong ár, so eru oyruni ikki dottin av enn, og tað er júst oyruni og eyguni, sum eru umráðandi í hesum yrki.

Atfinningarnar eru altíð góðar, og tær eigur tú ongantið at koyra frá sær. Alvarsligari haldi eg tað vera, tá John Dalsgaard ger seg til talsmann fyri, hvat er hóskaði at koyra í Sosialin, og hvat ikki eigur at nýtast sverta til í hesum blaði.

Hann heldur, at demokratiska (tjóðveldis?) hugsjónin ikki verður vard, um slík afturhaldshugsan sum Óla Breckmanns sleppur fram. Um John Dalsgaard bert vil hava tjóðveldishugsjónir fram í 14. September, so er tað hansara sak, — ikki min. Tað ljóðar ikki demokratiskt!

Hann skrivur: «Óli tosar ikki um almenna sjónvarpið í samrøðuni við Dagny. Óli sleppur at bera síni anti-sosialu sjónarmið millum reglurnar. Hann sleppur at traðka føroyska skattgjaldaran við jarnhæli sínum, í trýnið». Tað er júst tað, John!

Greinaróðin um sjónvarpsmálið var júst, at fáa so nógv og fjølbroyttar meiningar fram, sum gjørligt. Ut frá tí sjónarmiði, at fólk skulu hava møguleika at gera sær sínar egnu metingar.

M.a. skrivir John Dalsgaard er tekin um, at hetta hevur eydnast. Bert ger hann sær ikki far um, at vanligir lesarar eisini kunnu greina sundur tað, sum hesir politikarar hava sagt um sjónvarpsmálið. Tað er álvarsamt, tí við hesum ger hann lesarin til byttling, sum ikki dugur at gera sær sínar egnu metingar.

Eg veit ikki hvat demokrati stendur fyri í hugaheimi John Dalsgaards, men um demokrati er bert at loyva teimum frammat, sum hava somu hugsan sum ein sjálvur, so líkist tað ikki júst tí, sum hetta orðið hevur at týða fyri meg.

Nógv gott hevur verið sagt í greinaróðini um sjónvarpið, men so sanniliga eisini nakað, sum eg ið hvussu so er ikki kann góðtaka. Tað er bert ikki uppgávan hjá blaðfólki í sjálvum sær at fáa tær «røttu» meiningarnar fram, tí tað fær lesarin ikki møguleika at døma um heildina.

Tó at eg havi varhugan av, at ikki allir politikarar (nú havi eg bert tosað við ein úr hvarjum flokki) høvdu nakra ávísar meining um hetta mál, so haldi eg kortini at vit við hesi greinaróð hava fingið nokur sjónarmið fram, samstundis sum teir spurdu hava verið noyðdir til at umrøða hetta. Spurningurin er síðan, hvat verður gjørt fyri at lofta sjónvarpinum, so tað fær møguleika fyri at virka, — til gagns fyri fólk og samfelag okkara sum heild.

Tað gerst ikki við bert at úthýsa tey mest ódámugu sjónarmiðini.

At enda John Dalsgaard: Lesarnir eru ikki byttlingar.

Demokrati er m.a. at loyva øllum at koma fram við sínum sjónarmiðum.

Dagny Joensen

Heldur tú sosialin

Jákup Birgir Mohr, bygðaráðsformaður á Sandi:

Samgongan sigur nei til at hjálpa sandoyingum

Verður innsiglingin ikki gjørd djúpri er vandi fyri, at fleiri skip fara at fáa skaða, og at tey sum frálíður ríma av Sandi og avreiða aðrastaðni. Sosialurin hevur tosað við bygðaráðsformannin á Sandi um henda spurningin

Hann sigur:

— Tá Sands kommuna í vár frætti, at landsstýrið ikki fór at leggja nýggju havnaætlanina á ting, søkti kommunan um at fáa eina litla jättan til at dýpa innsiglingina til Sands Havn.

Sands havn, sum er ein sera virkin havn, hevur ein stóran trupulleika. Tað er, at skipini í innsiglingini botna. Innsiglingin er ov grunn. Tað kundi verið bót um hetta fyri lutvist smáar upphæddir.

Jákup Birgir Mohr upplýsir, at Sands kommuna søkti um at fáa eina jättan uppá 2-4 mill. kr.

— Fingu vit 2 mill. kr., so kundu vit klára restina sjálvir. Men samgongan segði korta nei. Vit fingu onga krónu til hetta arbeiði.

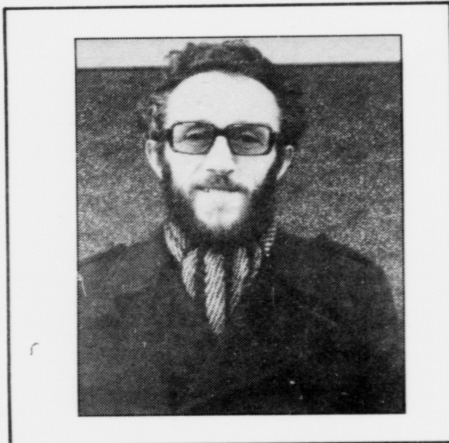
Atkvøður

Okkara meting er, at henda samgonga jättar mest og best pening, har teir sjálvir eiga nógv arkvøður. Teir jätta ikki eftir, har tørvurin er.

— Hverji pláss sipar tú til?

— T.d. á stórplássinum sum í Havnini, á Skálafjørðinum, vesturi í Vágum. Har hevur ligið væl fyri at fáa pengar, og har eiga teir eisini nógv arkvøður.

Meðan til Sandoyinna hevur altíð verið trupult at fáa pengar uttan mun til, hvussu jättanin hevur verið.

Jákup Birgir Mohr heldur, at samgongan bert hugsar um sínar egnu atkvøður og tí jättar pening til tey pláss, har tað hevur flestar atkvøður og harvið gloymir bygðamennina

— Hevur tað ikki skund eisini at úbyggja sjálva havnina á Sandi?

— Tað er sera átroðkandi at úbyggja havnina á Sandi. Men úbygggingin kann so bert fara fram yvir ta nýggju havna-jättanina, sum vónandi fer at koma skjótt.

Jákup Birgir Mohr visir á, at tað við innsiglingini er sera átroðkandi. Nokur skip hava longu staðið fast. Onnur hava tikið botn. Hver skal taka ábyrgdina av tí, um skaði kemur á skipini. Hetta er nakað, sum vit ikki kunnu liva við.

Hetta er greitt sagt frá bæði fyri tinginum og

landsstýrinum men kortini samtykti samgongan imóti øllum atkvøðum hjá andstöðuni, at vit skuldu ongar krónur fáa til at bota um innsiglingina.

— Hvat gera tit so?

— Vit arbeiða í lóguni í samráð við landsverkfrøðingun, um vit út frá okkara relativt litlu orku, kunnu fáa bót um hetta kortini í summar.

— Men tað er eitt stórt vónbrot, at landsstýrið ikki vil hjálpa okkum við eini litlari upphædd. Hetta visir, at hetta landsstýrið hevur yvirhevdur ikki føling við tørvinum. Hetta landsstýrið rættar seg ikki eftir tí bygda-

Óli í Aarstovu

Serkønur í russiskum

Vit sóknast eftir einum (heldur rasistiskum) manni at spilla russar út.

Ein treyt er at tygum ongantið hava verið har yviri.

Ein fyrimunur er at tygum duga væl at 1 láturliggara 2 tileinkiggara 3 mistonkiliggera 4 »gloyma« at informera.

Arbejdstiðir: Alt døgnið

Løn: Vit rokna við einum, frammanundan donsklontum idealisti, so løn er ongin. Kvalifiserað umsókn fyriliggur (Regin Jespersen).

Felagið
Russarahatur

menningarpolitikki, sum teir sjálvir hava viðtikið at føra. Tí stórplássini fáa framvegis tær stóru jättaninar.

Tað er týðuligt at siggja, at pláss sum Sand og Hvalba, har tørvurin er so stórur, tí hesi pláss eru mitt í eini úbyggging, at tey ikki fáa tær sømdir, sum tær skulu hava.

— Eg vil ikki siga, at landsstýrið beinleiðis chikanerar okkum við vilja. Men okkurt bendir á at gamla sjálvstýrið sum situr á figgjarmálum, hevur sett sær fyri at her skal sigast nei. Afturhaldið hjá hesum flokki gongur yvir hesar fáu bygdir. Tað visir seg at vera tey einastu støðini, har hann maktar at hava eitt avgerandi orð.

Jákup Birgir Mohr visir á, at heldur henda gongdin fram, so fara skipini ikki at avreiða til virkið á Sandi. Tvey skip, Venus og Stremlingur, sum bæði hava staðið fast í innsiglingini, hava boðað frá, at virkið ikki skal vænta at siggja tey aftur.

— Sum frálíður fer hetta at hava álvarsligar fylgjur fyri flakavirkið á Sandi og sostatt fyri tað fólk her býr, endar Jákup Birgir Mohr.